

ДО
Ректора на СУ
проф.дин. Иван Илчев

ДО
Членовете на Научното жури,
определено със заповед
№РД 38-79 от 03.02.2015г.

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д-р Софка Георгиева Матеева

Относно: Оценка за научните качества и приноси на дисертационния труд на ас. Милен Николаев Филипов във връзка със защитата на неговата докторска работа за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки /Журналистика – Връзки с обществеността/.

1. Оценка за личностните качества на докторанта, за неговата подготовка и научни интереси

Г-н Милен Филипов е докторант на самостоятелна подготовка в Бургаския свободен университет. От автобиографията му е видно, че той е млад човек, който е полагал усилия за системната си образователна подготовка. Завършил е

английска филология /2004 г./, лингвистика и превод /2006г./ и връзки с обществеността /2008г/. Той има няколко професионални специализации в различни институции както в България, така и в Англия.

Научната работа безспорно го е изкушавала и през 2012г той става докторант в СУ „Св. Кл.Охридски“ в специалност „Връзки с обществеността“ на ФЖМК.

Научноизследователските му интереси не се ограничават само до преподавателската му дейност в БСУ, където води занятия по различни дисциплини в областта на PR, но участва в научни форуми, работи в научноизследователски проекти и участва като научен консултант на студентски проекти, някои от които са спечелили награди.

Милен Филипов е член на Българското дружество за връзки с обществеността и е бил член на журито за избор на логото на град Бургас като кандидат за европейска столица на културата.

2. Оценка за научните резултати в дисертационния труд и публикациите на докторанта

Дисертационният труд на Милен Филипов е на тема: Псевдосъбитието /медия събитието/ като стратегически инструмент в политическия пбблик рилейшънс. Темата безспорно е интересна и може да се определи като дисертабилна, защото независимо, че псевдосъбитието е основно понятие в съвременния PR, изследването на това понятие /феномен/ не е било обект на самостоятелни научни, в т.ч. монографични разработки. Поне аз не познавам такива.

Разработвайки темата, авторът демонстрира много добро познаване на проблематиката, свързана с нея и със съпътстващите я научни области.

В структурно отношение докторската работа е построена в четири глави. В първата глава се очертават параметрите на основното понятие „псевдосъбитието“ и свързаните с него близки понятия, с цел да се открият неговите характеристики и особености. Във втората глава се разглеждат същността и основните аспекти на политическия PR, както и възможностите на

неговия мениджмънт. Тук се разглеждат и някои теоретични въпроси, свързани с имиджмейкингa. В трета глава се коментират въпроси, отнасящи се до ролята и функциите на медиите в съвременното българско общество, в т.ч. за пиаризацията на медийното съдържание и др. Направен е опит да се обоснове и анализира релацията „масмедии-псевдосъбития“. Прави се изводът, че статутът на масмедииите като четвърта власт е разклатен от процес на колонизиране на медийното съдържание, който процес – според автора – е процесът на пиаризация, водещ до пета власт, а именно тази на комуникационните специалисти и т.н. /вж. с.108/.

Последната пета глава, озаглавена „Резултати и случаи“ са представени резултати от емпирично изследване, което авторът нарича анкета, може би защото е използван методът на индивидуалната анкета, сред 80 души специалисти в сферата на публичните комуникации, както и анализ на конкретни емблематични случаи, които дават възможност да се покажат псевдосъбития и тяхното въздействие върху публиките.

В тази част на докторската работа се разкрива прилежанието и скрупулозността на М. Филипов да разкрива обективистично и детайлно потенциала /макар и временен/ на псевдосъбитията в определен социален контекст, особено политически.

Що се отнася до т.нар. анкета, тя страда от липса на представителност, но въпреки това очертава интересни нагласи и идеи, които заслужават внимание и авторът може да ги изследва по-задълбочено в свои бъдещи научни търсения.

3. Някои изводи и препоръки

1. Докторският труд и свързаните с него необходим брой публикации отговарят на изискуемите критерии за подобен род научни разработки. Те показват, че авторът познава в дълбочина изследваната проблематика и прави уместни изводи и заключения при нейната интерпретация. Стилът на изложението е много добър, изказът е точен, липсват повторения. Ако

четвъртата глава се разгледа самостоятелно, защото тя по същество има обяснителен и приложен характер, то тогава основния обем на разработения труд е малък /109 стр./. Това можеше да бъде променено ако в основната част се съдържаха изводи и обобщения и повече евристичен анализ, като се използват резултатите и случаите, разгледани в последната глава. В бъдеще авторът следва да прави повече самостоятелни, творчески изводи и заключения на събраните от него данни и факти.

2. Научните приноси не са представени в добра форма, както и по същество. Те не отразяват постиженията на автора и се нуждаят от допълнителна преценка. В трудовете на М. Филипов има приносни моменти, които не са отразени достатъчно прецизно. Може би, в хода на защитата, те ще получат по-точна формулировка, на което се надявам.

3. Използвана е богата литература както на кирилица, така и на латиница /общо 209 заглавия/. Въпреки това, в библиографията липсват заглавия и автори, които имат значими произведения по проблематиката, за която пише докторанта, в т.ч. и български автори.

В заключение искам да отбележа, че на основание на посочените от мен постижения и приносни моменти в дисертационния труд и другите публикации на докторанта, независимо от направените бележки и препоръки, препоръчвам на Научното жури да гласува с „да“ за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по специалността „Връзки с обществеността“ на Милен Николаев Филипов.

Подпис:

30 .03.2015г

/ проф. д-р Софка Матеева/